گلچین سخنان آیت الله بهجت درباره عظمت قرآن

- اگر کتابی بود که عکس اشیا را نشان می داد، آن کتاب همین قرآن است که بهشت و جهنم را نشان می دهد. [در محضر بهجت:۱۱/۱]
- خدا می داند قرآن برای اهل ایمان – مخصوصاً اگر اهل علم باشند – چه معجزه ها و کراماتی دارد و چه چیزهایی از آن خواهند دید! [در محضر بهجت:۵۵/۱]
- اگر قرآن را به صورت واقعی اش ببینیم، آن گاه معلوم می شود که دست از ترنج می شناسیم یا نه! [در محضر بهجت:۳۶/۱]
- برنامهٔ قرآن، آخرین برنامهٔ انسان سازی است که در اختیار ما گذاشته شده است، ولی ما از آن قدردانی نمی کنیم! [در محضر بهجت:۵۵/۱]
- اگر به قرآن عمل می کردیم، دیگران را به اسلام و قرآن جذب می نمودیم؛ زیرا قرآن، جامع کمالات همهٔ انبیای اولوا العزم (علیهم السلام) است. [در محضر بهجت:۱۱۲/۱]
- اگر درست به قرآن عمل می کردیم، با عمل خود دیگران را جذب می کردیم؛ زیرا مردم غالباً – به جز عدّهٔ معدود – خواهان و طالب نور هستند. [در محضر بهجت:۱۴۰/۲]
- قرآن، انسان را به غایت کمال انسانی می رساند. ما قدردان قرآن و عدیل آن: اهل بیت (علیهم السلام) نیستیم. [در محضر بهجت:۲۲۷/۲]
- مدام به قرآن نگاه کردن، دوای درد چشم است. [در محضر بهجت:۲۸۰/۲]
- اگر از قرآن استفاده نمی کنیم، برای آن است که یقین ما ضعیف است. [در محضر بهجت:۲۸۰/۲]
- خدا می داند حفظ قرآن، چه قدر در استفاده از این معدن و منبع رحمت الهی، مدخلیّت دارد... ما آن گونه که باید و شاید از قرآن، استفاده نمی کنیم! [در محضر بهجت:۱۱۴/۱]
- آیهٔ: (وَلَو أنّ قُرآناً سُیِرَت بِهِ الجِبالُ أو قُطِعَت بِهِ الأرضُ أو کُلِّمَ بِهِ المَوتی [رعد:۳۱]: اگر قرآنی وجود داشت که به واسطهٔ آن، کوه ها سیر شود، یا زمین به آن پیموده و یا شکافته شود، یا با مردگان سخن گفته شود...) چه می گوید؟! آیا امور مذکور در آیهٔ شریفه، فرض محال و غیر واقع است؛ یا می خواهد بفرماید: اهلش با این قرآن، همهٔ این کارها را می توانند انجام دهند؟![در محضر بهجت:۲۸۱/۱]
- کسی آشنا به قرآن است که زیادتر در آن تدبّر کند؛ مجموعهٔ روایات هم مثل قرآن است. [گوهرهای حکیمانه:۱۰۰]
- اگر راست می گوییم که قرآن، سلاح است، پس چه احتیاج به سلاح دیگر؟![در محضر بهجت:۱۴/۲]
- آیا هیچ می دانیم که قرآن، نظیر سایر مکتوبات نیست! گویی قرآن، موجودی ربوبیّ از عالم نور و روحانی است که در عالم اجسام و اعراض ظهور کرده است! [در محضر بهجت:۱۳۵/۲]
- باید به طور یقین بفهمیم که نگاه کردن به قرآن، مثل نگاه کردن به سایر کتب نیست! [در محضر بهجت:۱۳۵/۲]
- به هیچ امّت و ملتی چنین قرآنی داده نشده که این همه خواصّ و آثار داشته باشد! نعمت به این بزرگی به ما داده شده، ولی مثل این است که اصلاً نداده اند، و مثل این که این کتاب، مکمِّلِ انسان نیست! [در محضر بهجت:۱۳۶/۲]

- توسل به قرآن و حمل و فهم و قرائت آن، برای نجات عموم مردم – چه رسد به خواصّ – مفید است! [در محضر بهجت:۱۵۰/۲]
- جای تعجب است که به شخصیت ها و سخنان آنها اهمیت داده می شود و سخنرانی هایشان ضبط می شود، اما قرآن که در دست ما است، این طور نزد ما ارزش ندارد! همه می دانیم که دربارهٔ قرآن، مقصّریم! [در محضر بهجت:۲۸۲/۲]
- کسی که این مطلب را که: قرآن، تِبیانُ کُلِّ شَیء [بیانگر همه چیز] است دنبال کند، عجایب و غرایب می بیند! [در محضر بهجت:۲۹۷/۲]
- قرآن کتابی است که پیغمبر ساز است؛ زیرا پیغمبران دو گونه اند: قسم اول، پیامبرانی هستند که از جانب خداوند به پیامبری تعیین شده اند. قسم دوم، پیغمبرانِ کمالی، که در اثر ایمان و عمل به دستورات قرآن، به کمالات پیامبر نایل می گردند. بنابراین قرآن، پیغمبرانِ کمالی تربیت می کند و پیغمبر ساز است. [در محضر بهجت:۱۲۰/۱]
- ما وظیفه داریم که در تعلیم، تلاوت و عمل به قرآن کوشش کنیم. ولی ما شبهای احیا قرآن بر سر می گذاریم؛ و در مقام عمل، آیه های حجاب، غیبت، کذب، و آیات: (وَیلٌ لِلمُطَفّفینَ: وای بر کم فروشان.) و نیز: (فَلا تَقُل لَهُما أُفٍّ: پس به پدر و مادر، اُف نگو.) همچنین: (وَلا تَمشِ فِی الأَرضِ مَرَحاً: و با ناز و تکبر در روی زمین راه مرو.) و ... را زیر پا می گذاریم. [در محضر بهجت:۲۹۸/۲]

(مرکز تنظیم و نشر آثار حضرت آیت الله العظمی بهجت (ره :منبع